

den om et Jernbanetog, der kørte fra Aalborg til Hamborg med Kreditforeningsobligationer, der skulde til Paris. Det er Fædrelandets Jord, der eksporteres til Udlandet gennem de Værdipapirer, der repræsenterer Jordejendommene. Vor Gæld, blev det sagt forleden Dag, er stegen fra ingenting eller mindre end ingenting i 1901 til 600 Mill. Kr. Saa stor er vor udenlandske Gæld. Hvad vil det sige andet, end at Fædrelandets Jord er bleven pantsat til Udlandet. Altsaa, mine Herre, selve vor nationale Selvstændighed trues af Kapitalismen, af den indenlandske og af den udenlandske Kapitalisme, som for Resten ere gode Fætttere, der altid finde hinanden, baade naar det gælder om at lockoute Arbejderne, og naar det gælder om at udplyndre Landets Finanser. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) nævnede, at vi ikke var suveræne i vor Lovgivning. Paa Pariserbørsen kunde man diktere os, hvad vi skulde vedtage paa et bestemt Punkt. Det er rigtigt. Altsaa, selve Landets nationale Selvstændighed trues af Kapitalismen, den indenlandske og den udenlandske. Her er en Forsvarssag, Forsvaret for Nationens Formue og for Folkets Værdier mod den Kapitalisme, som truer dem. Her er en Forsvarssag, som det er værd at være med i for os alle sammen. Vi Socialdemokrater ville en grundig Omdannelse, en Omdannelse af selve Samfundet fra Grunden af, en social Revolution, om de Herrer ville, der forbedres ved Reform efter Reform, ved stadig mere omfattende og dybt indgribende Reformere.

Det ærede Medlem sagde ved Begyndelsen af sin Tale forleden, at han vilde være med i Kritikken, fordi vi ikke burde være alene om den, fordi vi Socialdemokrater ikke blot vilde rense ud, men vi havde tillige til Hensigt at svække det bestaaende Samfund, og det vilde det ærede Medlem ikke tillade. Dette sagde det ærede Medlem i Begyndelsen af sit Foredrag. Men da det ærede Medlem havde endt sit Foredrag, sagde jeg til mig selv: Er det egentlig saa stor en Forbrydelse at svække det Samfund, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) skildrede. Men hvad vil det for øvrigt sige at svække Samfundet? Vi ere der inde paa Billeder, Lignelser og Fraser, og de have ikke stor Beviskraft. Det er noget lignende, som hvad den højtaerede Finansminister sagde forleden. Samfundet er sundt, naar blot man skærer de syge Dele bort. Ja, det er rigtigt. Men saa kommer

det rigtignok an paa, hvad det sunde er, og hvad det syge er, og hvor omfattende, dyb og indgribende denne Operation vil blive. Vi Socialdemokrater ville naturligvis ikke angribe det sunde i Samfundet. Men det kommer an paa, hvad det sunde er. Maa jeg sige — ja, det kan defineres paa mange Maader —, hvad der for mig staar som det sunde, det sundeste i alt Fald, i Samfundet: Det er selve Folkets Liv, det er Arbejdets Produktivitet, det er Maskinteknikkens Fremskridt, det er den aandelige Kultur — den tager jeg med —, ikke en Reaktion 4—5 Aarhundreder tilbage i Tiden, saaledes som Dr. Lueger i Wien vil det. Jeg har ikke mine Idealer der tilbage i den klerikale Middelalder, mine Idealer ligge frem efter, Aandsfriheden og den moderne Kultur regner jeg ogsaa for det sunde i det nuværende Samfund. De skulle reddes.

Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at sige, at vi skulle skære det syge bort og redde det sunde. Det er ganske rigtigt. Der er meget, der skal reddes. Men det eneste, der kan redde det, er den moderne, organiserede Arbejderklasse. Den kan redde ogsaa Kulturen, Aandsfriheden, den moderne Kultur, ud af Kapitalismens Skibbrud. Og det er dens kulturhistoriske Opgave sammen med dens økonomiske. Det ærede Medlem brugte i Virkeligheden kun konservative Klub-Fraser, naar han talte om at svække eller at styrke Samfundet. Han skulde i Stedet for give en korrekt, videnskabelig Definition. Samfundet — hvad er det? Samfundet er noget, der lever, ja, det dør ogsaa, det dør hver Dag, og det gror hver Dag, det er stadig Udvikling underkastet. Vi ville være med til at fremme alt det sunde deri, og vi ville netop fremme det spiredygtige ved at skære det syge bort.

Vi saakaldte revolutionære Socialdemokrater (*Birck*: De revolutionære ere jo kun en lille Gruppe, det er ikke de Herrer!) . . . saa siger jeg: vi revolutionære Socialdemokrater, for vi ville en fuldstændig Omdannelse, vi ville en social Revolution. Men vi ere tillige det ivrigste Reformparti, der findes her i Landet. Vi gaa med selv til smaa Reformere. Og hvorfor? For det første, fordi ogsaa de smaa Reformere gøre en Smule Gavn i Øjeblikket, men navnlig fordi de — f. Eks. Forbedring af Alderdomsunderstøttelsesloven, Forsikring mod Arbejdsløshed — styrke den arbejdende Klasse, styrke dens Sundhed, dens Kraft, dens Livsmod og fremtidige Reformvillie, styrke den og bevare den, og